

# İşçi Ve İş Veren Diyalogu

– Yusuf Aslan · 14 Temmuz 2012

Sevgili canlar.Bu yazımda “benim, sevgili canlarıma, acaba hangi konuyu açabilirim, hangi dertten hitab edebilirim” diye düşünüp dururken, kendi kendime, yahu kardeşim” eğer ki sende de hiç bir dert veya hiç bir konu yoksa, bu memlekette ne çalışmış insan, ne ezilmiş insan, nede fakirliğin çilesini çekmiş insan vardır” deyip sitem ediyordumki,yine kendi yaşantımdan, daha açıkcası kendi çalışma hayatımdan “siz sevgili canlarıma biraz bahsetmeye, daha doğrusu” sizlere, içimde bar bağlamış dertlerimin bir bölümünü dökmeye karar verdim.inşallah ki, bu yazımı, biraz olsun okuma zahmetine katlanırsınız. Sevgili canlar.“hani derler ya, Allah’a kul gerekse, kendi kul,unu kayırsın? işte, ben o kullardan biriyim!Şu yalan dünya da “eğer, Allah a kul gerekse, benim gibi kimsesiz kullarını kayırsın” diye düşünüyorum.hani, bazı insanlar şöyle derler?Tabi ki , şaka mahiyetinde, (deyeceksiniz ki niye, işte böle) ben başka mazlum insanları örnek vermiyorum?Ben, özbe öz kendimi örnek veriyorum ki, benim gibi mazlum ve gariban insanları diğer merhamet sahibi veya vicdanlı insanlar fark ede de, itilip kakılmaktan bir nebze’de olsa koruyalar?..

Zaten, ben veya benim gibi insanların tek amacı, yani tek gayemiz? sadece çalışmak, niye çalışmak?1- Aile efratımızı ac ve sefil bırakmamak.2- dostumuzu sevindirip – bizleri sevmeyenleri, ya da şöyle diyeyim, bizleri hakir gören, o seviyesi ve kalitesi düşüklüğü sevindirmemektir!.

Sevgili canlar.İş hayatımdan bahsetmek için, bu yazımı yazmaya, “yani, bu konuyu ele almaya karar verdiğimi” yazımın başında söylemiştim.

Şahsen benim, çalıştığım yıllar’da ki yaşantım aynen şöyleydi.Sabah saat 0,5,de zil çalar, zil çaldıktan sonra, saat 0,5,30,a kadar kahvaltım da dahil, bütün zaruri ihtiyaçlarımı hallederdim.Niye bu kadar çabuk ve erken bitirdiğimi de “siz can dostlara (şöyle) izah edeyim.Benim en büyük desteğim, ya da bir başka deyimle şöyle diyeyim, sağ kolum vardı?O da vefakar “eşim” olan, can yoldaşımın sayesinde sıkıntıya düşmezdim.Siz bakmayın başkalarının boşu boşuna konuşmalarına.Hani derler ya? 40. dönüm tarla bile dar gelir, o kendini bilmez avare insanlara?Her ne ise, geçelim sorumsuz insanları!Saat 0,5,35 de servis durağında olurdum.Saat 0,6,da, iş servisime binerek iş yerime doğru hareket ederdik.Saat 0,7 de tam tekmil olarak, herkes gibi, ben de işime başlarım.Saat 0,8,30 civarında ise, iş veren gelirdi.( İş yerinde) eski iş arkadaşlarımdan duyduğum kadarıyla, İş veren’in , çocuk,ken zatürre hastalığı geçirmiş olduğunu söylerlerdi.İşte bu sebepten dolayı olacak ki, iş veren “yani, (Patron) işçi kesimi ile geçimsiz bir insandı?(parantez içinde söylemek gerekirse, o patronun hasta olması, onun ötesinde, işçiye eziyet etmesi, düpe düz zulüm dü ve insan haklarına saygısızlıktı)

Hele hele iş veren olacak o zat, salonu gezerken, bütün işçiler (gizliden gizliye) pür dikkat kesilip “acaba, kime çatacak diye, o’nu uzaktan uzağa takip eder, izlerlerdi.

Ancak, o malum zat,da, işçilerin hal ve hareketlerini, yüzlerindeki tik,ini ve dudaklarının açılıp kapanmasını dahi, okumakla birlikte, bütün hal ve hareketlerini takip ederdi.hele hele, işçilerin içinde, mazlum bir işçi’de var ise, bişeyleri bahane ederek, o gariban işçi’ye olmadık hakaretleri yağdırırdı. O malum zatın, bisürü bahaneler uydurarak bağırması anında, ağzının salyası bile, o gariban işçinin

yüzüne yüzüne dağılıp serpilirdi!.

O mazlum işçi,de iş'ten çıkartılırim korkusuyla, iş veren olan, o malum zat,a bir şey diyemezdi.

Hatta, patron olacak o zalimin ağzından çıkan salyalarını gömleğinin yeniyle silmeye çalışırdı.

Benim gibi garibanların, böylesi zalimlerin yanında çalışmaları başlı başına bir eziyetti. Hatta,

Ömrümüzden ömür vererek bir bedel ödemekti.

Sevgili canlar.Ben, yağın yağmurdan" sadece bir damlasını yazmaya çalıştım.Varın" olabilecek diğer zulümleri siz düşünün?

Ayrıyeten, bu arada vicdanlı ve iyi niyetli, hatta merhametli (İş verenlerden) insan kıymetini bilen, o değerli insanlardan'da Allah razı olsun, demeyide unutmuş değilim.

Sevgili canlar.Gelecek sefere başka bir yaraya parmak basmak üzere" Sağlıcakla kalın, Sevgiyle kalın, hoşça kalın.

Yusuf Aslan.